

Hatodikán

PRÓZA - LXII. évfolyam, 32. szám, 2018. augusztus 10.

- Biztos hatodika van?

- Nem tévesztettem el - válaszolta a férfi. Rég vártak erre a napra. A falon függött a naptár, a kalendáriumból tépte ki, ácsceruzával ikszelte át az eltelt napokat. Az apja is így csinálta, amikor egy hónapra hazaengedték a szanatóriumból, számolta az időt, hogy kibírja. Ő pattanásos kamasz volt, folyton mosta a kezét az utcai kútnál. Félt a betegségtől. Amíg otthon volt, apja tartotta neki a kútnyelet, rángott közben a szája, anyja meg a lakásban dohányzott, nem foglalkozott velük, meredten nézte a tévét.

- Félsz?

- Dehogy - erőltetett mosolyt arcára a nő.